

عنوان مقاله:

بررسی کارایی بهینه سازی پرتفوی مبتنی بر ریسک نامطلوب و پتانسیل مطلوب و متغیرهای روانشناختی

محل انتشار:

مهندسی مالی و مدیریت اوراق بهادار، دوره 9، شماره 34 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

یاور میرعباسی - دانشجوی دکتری مدیریت مالی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

هاشم نیکومرام - گروه مدیریت مالی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

علی سعیدی - گروه مدیریت مالی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

فریده حق شناس - گروه مدیریت بازرگانی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر تلاشی است برای بهینه سازی پرتفوی مبتنی بر ریسک نامطلوب و پتانسیل مطلوب و مقایسه بازده آن با بازده مدل کلاسیک که به عنوان یکی از بنیادی ترین مدل های بهینه سازی می باشد. در این تحقیق با بررسی بازده 18 صنعت از صنایع پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازده 12 ساله پرداخته شده و با تشکیل پرتفوی بهینه و محاسبه بازده واقعی پرتفو های تشکیل شده با استفاده از این دو مدل مورد محاسبه قرار گرفته است. سپس با تحلیل واریانس به بررسی وجود تفاوت معنی دار بازده نتیجه این دو مدل پرداخته شده است. نتایج به دست آمده در این تحقیق نشان می دهند که بازده پرتفوی بهینه مبتنی بر ریسک نامطلوب و پتانسیل مطلوب در حالی که سرمایه گذار از ریسک نامطلوب گریزان و از پتانسیل مطلوب نیز گریزان می باشد و یا زمانیکه سرمایه گذار از ریسک نامطلوب گریزان و نسبت به پتانسیل مطلوب بی تفاوت (خنثی) می باشد، تفاوت معنی داری با بازده مدل کلاسیک ندارند. در حالی که بازده پرتفوی بهینه در حالی که سرمایه گذار از ریسک نامطلوب گریزان و در جستجوی پتانسیل مطلوب (پتانسیل پذیر) می باشد از بازده مدل کلاسیک بالاتر می باشد.

کلمات کلیدی:

بهینه سازی کلاسیک، بهینه سازی مبتنی بر پتانسیل مطلوب، پتانسیل مطلوب، ریسک نامطلوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/958594>

